

IX Ka 661/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w Wydziale IX Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – S. S.O. Rafał Sadowski

Sędziowie: S.O. Aleksandra Nowicka (spr.)

S.O. Mirosław Wiśniewski

Protokolant stażysta Marzena Chojnacka

przy udziale del. Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu Barbary Dryzner

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2015r.

sprawy **W.** W.oskarżonego z art. 279§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 22 września 2014 r. **sygn. akt II K 1283/13**

uchyla zaskarżony wyrok w całości i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Toruniu do ponownego rozpoznania.

IX Ka 661/14

UZASADNIENIE

W.W. został oskarżony o to, że w nocy z 29 października na 30 października 2006 r. w T., z parkingu niestrzeżonego przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, co do której materiały wyłączono do odrębnego postępowania, po uprzednim otwarciu pojazdu marki (...) nr. rej. (...) nieustalonym narzędziem, a następnie uruchomieniu silnika, dokonał jego zaboru w celu przywłaszczenia wartości 2.000 złotych na szkodę A. M.

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk

Sąd Rejonowy w Toruniu wyrokiem z dnia 22 września 2014r. orzekł, że:

I. oskarżonego **W.**(...) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego występki z art. 279 § 1 kk i za to na podstawie art. 279 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 5 (pięciu) lat tytułem próby;

III. na podstawie art. 73 § 1 kk oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

IV. na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązuje oskarżonego do naprawienia połowy szkody poprzez uiszczenie kwoty 1000 (jeden tysiąc) złotych na rzecz pokrzywdzonego A. M.;

V. zwalnia oskarżonego z kosztów sądowych, wydatkami postępowania obciąża Skarb Państwa.

VI. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. K. kwotę 588 (pięćset osiemdziesiąt osiem) złotych powiększoną o należną stawkę podatku VAT tytułem zwrotu kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu.

Od powyższego wyroku apelację złożył obrońca zaskarżając go w całości na korzyść oskarżonego podnosząc zarzuty:

- błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść wyroku polegający na uznaniu, że oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego czynu w sytuacji, gdy z wyjaśnień złożonych przez niego wynika, iż w zakresie stawianego zarzutu jest on niewinny,

- obrazy przepisów postępowania tj. art. 391 §1 kpk, która miała wpływ na treść orzeczenia polegającą na niezasadnym jego zastosowaniem, co skutkowało naruszeniem zasady bezpośredniości postępowania oraz uniemożliwiło oskarżonemu zrealizowanie przysługującego mu na podstawie art. 171§2 kpk prawa do zadawania pytań świadkowi.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego kwestionująca prawidłowość zastosowania, co do zeznań świadka N., art. 391§1 kpk była trafna i doprowadziła do uchylenia zaskarżonego wyroku.

Nie sposób odmówić racji wywodom apelacji obrońcy oskarżonego, w której podniósł, że sąd meriti –naruszając przepisy postępowania - dokonał swoich ustaleń na podstawie w gruncie rzeczy, niekompletnego materiału dowodowego.

Skarżący trafnie wskazał na uchybienie, jakiego dopuścił się sąd I instancji wydając zaskarżony wyrok. Analiza ujawnionych w sprawie dowodów, a co najistotniejsze zaniechanie przesłuchania świadka D. N., doprowadziła do wydania rozstrzygnięcia w warunkach nie wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy oraz istnienia w materiale dowodowym szeregu wątpliwości, których Sąd Rejonowy nie usunął.

Wyjść należy od tego, że sąd meriti, konstruując stan faktyczny oparł się na dość pobieżnych wyjaśnieniach podejrzanego wówczas D. N.. Stwierdził on wtedy, co do okoliczności zdarzenia, iż „ja byłem z W. W.byliśmy odprowadzić kolegę na przystanek i jak wracaliśmy toi W. pokazał mi ta T.. (...) W. szedł powoli w stronę bloków. Wiedział, że ja chcę to ukraść (k.14-15). Z tego fragmentu wyjaśnień Sąd wyprowadził, co najmniej przedwczesny wniosek, o winie oskarżonego. Nie wynika, bowiem z lakonicznych wyjaśnień N., jaka była rola oskarżonego w tym przestępstwie, czy w ogóle jakkolwiek w nim odegrał. Pamiętać, bowiem należy, że oskarżony w całym postępowaniu, konsekwentnie twierdził, że nie dokonał kradzieży samochodu, a D. N. zna tylko z osiedla. Szczupłość informacji udzielonych przez tego świadka nakłada na Sąd konieczność poszukiwania dowodów. W pierwszej kolejności Sąd winien dążyć do bezpośredniego przesłuchania świadka D. N. i przy tej pomocy ustalić w szczegółowy sposób przebieg zdarzenia. Pomocne mogłyby także okazać się dowody zgromadzone w sprawie Sądu Rejonowego w T.(...), w której ten sam czyn, przypisany D. N., był przedmiotem osądu. Tak uzupełniony materiał dowodowy winien stać się kanwą poczynienia precyzyjnych ustaleń faktycznych, a w konsekwencji ewentualnej roli oskarżonego w zdarzeniu i jego ewentualnej winy.

Z powyższych względów sąd odwoławczy uchylił zaskarżony wyrok w całości i przekazał sprawę sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.